

Exercici 1

(2 punts)

OPCIÓ A.

L'estudiant ha d'analitzar els valors semàntics de la **imatge 1** amb un màxim de 10 línies.

IDEES CLAU:

Imatge fotogràfica amb un text manuscrit. La composició és harmònica i formalment equilibrada per la simetria de les dues finestres i els dos quadres. Certes parts difuminades de l'àngel li confereixen moviment. La fotografia ens acostava a la narració cinematogràfica.

Ressaltem:

1. Fotografia molt elaborada. Michals es situa a l'extrem contrari del fotoperiodisme.
2. Concepció fotogràfica singular més propera al pensament que no pas a l'esdeveniment. Atracció cap allò inconscient. L'obra connecta amb la pintura surrealista i metafísica amb influències directes d'artistes com René Magritte, Giorgio de Chirico o Balthus.
3. L'autor es replanteja el llenguatge fotogràfic. El fotògraf superposa un breu text escrit a mà sobre la imatge. Michals fa ús d'un complement per explicar la imatge a fi d'aclarir-ne el significat. A l'escriure qüestiona el poder absolut d'una imatge. *The fallen angel* forma part d'una seqüència d'imatges. La seqüencialització li permet explicar millor una història.
4. En l'aspecte formal la peça és de mida reduïda. D'una banda desvetlla una contemplació més íntima i alhora mostra una expressió crítica al mercat de l'art propens al gran format.

5. Duanne Michals en aquesta obra reinterpreta amb un llenguatge poètic i sensual un tema molt elaborat a la història de l'art europea: l'anunciació.
6. El fet que la noia estigui dormint i l'atmosfera de l'espai ens remet al somni i al surrealisme.(Ens ho indica també la imatge 2).
7. S'han relacionat dos àmbits temàtics: l'erotisme i la religió. Aquesta relació no és nova. Existeixen molts antecedents a la història de l'art.
8. Semànticament es barreja de tradició cristiana (àngel) i la pagana (noia com a Venus).

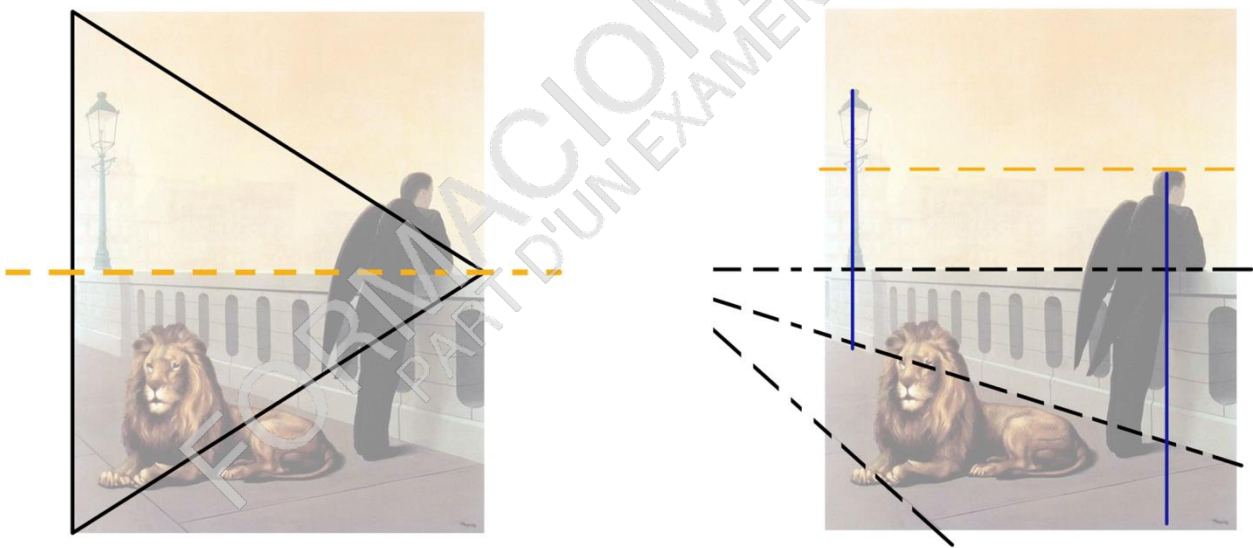
Es valoren també aquells comentaris fruit de l'experiència directa i personal de l'alumne, com ara visites a exposicions, relacions amb obres literàries, cinematogràfiques o musicals.

Es valora la qualitat de les argumentacions i molt especialment l'ús de la terminologia adequada i pròpia de l'assignatura

OPCIÓ B.

L'estudiant ha de fer una anàlisi per estudiar la composició mitjançant un esquema de la imatge 2 i, a més, fer una breu descripció de la composició

IDEES CLAU:

Imatge 2.

Obra pintada a l'oli, de format vertical, surrealista i de caire melancòlic. Ressaltem:

1. La composició és estàtica i equilibrada. El quadre està estructurat a partir d'un eix horitzontal a la meitat del quadre (la barana del pont). Dos elements verticals (figura humana i fanal) contrasten amb dos elements horitzontals (el lleó i els edificis del fons). Una franja central horitzontal que coincideix el pont del fons funciona com un eix que separa la part inferior de la superior. La obliquïtat de la base del pont i els forats de la barana dinamitzen l'escena. Els dos protagonistes situats d'esquena creen una certa ambivalència. D'una banda les direccions oposades de les seves mirades ens porten fora dels límits del quadre. Tanmateix aquesta incomunicació crea una imatge estàtica entre el lleó i la figura humana (aïllats en el seu desconsol).
2. La representació espacial està organitzada en tres plans. La diferència de la mida dels elements i la resolució més o menys nítida defineixen el primer pla (home i lleó) del fons (edificis). El fanal està situat en el segon pla i funciona de nexa entre el primer pla i el fons. L'expressivitat de la perspectiva del pont accentua la profunditat i l'enllaça amb el segon pla. El punt de fuga situat fora del quadre i el pont tallat a la part inferior dreta donen una certa continuïtat més enllà dels marges de la pintura.

Es valora la qualitat de les argumentacions i l'ús de la terminologia adequada.

Observació: hem presentat dos esquemes orientatius però es valorarà qualsevol altre esquema que, tot i ser diferent dels presentats en aquestes pautes, demostrï una comprensió estructural de la imatge.

Esquema de composició 1: esquema de composició format per un eix de simetria horitzontal a la meitat de la imatge i per un triangle amb la base situada al costat vertical esquerra i el vèrtex al punt mig del costat vertical dret

Esquema de composició 2: línia de l'horitzó a la meitat del quadre acompanyat de línies obliqües que fugen fora dels límits del quadre. Distribució compositiva complementària amb dues línies verticals i una horitzontal.